

Đố Vui Với Chị Hồ

Nguyễn Ánh Dương

Chú Dương của chị ơi! Chú Dương thương của chị ơi! Tỉnh dậy! Tỉnh dậy! Ngủ gì ngủ sớm thế? Bộ chú là gà sao mà mặt trời chưa lặn đã vào chuồng? Lâu quá chú không lại ‘chón ấy’, ‘chón hang hùm’ thăm chị nên chị nhớ chú quá! Bữa nay rảnh rồi, chị đến thăm chú nói chuyện chơi cho vui về cuộc đời.

Mời chị vào phòng khách ngồi đợi em một chút. Em đun nước pha trà đãi chị. Trà ướp sen thơm lắm; bạn em về Việt Nam mới đem qua biếu em. Mời chị dùng thử bánh ‘coffee milk biscuits’. Bánh này đã rẻ tiền lại ngon ngọt không thua gì bánh biscuits hiệu LU của Pháp. Có 99 cents hai phong bánh. Bánh xốp và giòn, mùi cà phê thơm phức. Đặc biệt là mở bao ra, ăn không hết, cứ để vậy, đôi ba ngày sau ăn tiếp, bánh vẫn còn giòn. Nhưng dù ngon cách mấy, cũng còn thua xa bánh trôi nước của chị.

Em của chị lúc này phong lưu quá! Biết thưởng thức trà bánh, hay nhỉ! Còn văn chương, chữ nghĩa của em lúc này ra sao? Có tiến bộ không? Thôi để chị đọc bài thơ sau đây, đố em nó tả vật gì. Theo câu giải đáp, chị sẽ biết ngay em còn phong độ hay là đã lú lẫn rồi.

*Khen ai cắc cớ bắm trời Tây,
Tỉnh giấc Hằng Nga sớm vẽ mây.
Nửa phiến lên đènh trôi mặt nước,
Một vàng lưng lưng dần trên mây.
Cá ngờ câu thả toi bời lội,
Chim tưởng cung truong xập xập bay.*

*Miêng thế chớ chê rằng chéch mác,
Một khi tròn trịa bốn phương hay.*

Chị cho em 15 phút suy nghĩ kỹ trước khi trả lời.

Đễ như ăn cơm sườn. Chị khi em quá! Khởi cần suy nghĩ, em trả lời ngay. Rõ ràng quá, con nít cũng biết. Đó là trăng lưỡi liềm. Này nhé:

1/ Bên trời Tây thì để lại một dấu hình cong độ non nửa vòng tròn.

2/ ‘Nửa phiến’, ‘một vàng lưng lưng’, ‘lưỡi câu’, ‘cây cung’, tất cả đều có hình cong độ nửa vòng tròn, gọi ra hình ảnh mặt trăng lưỡi liềm.

3/ Hằng Nga ‘vẽ mây’ thì rõ ràng là trăng lưỡi liềm

4/ Hai câu thơ cuối bài còn khuyên ta đừng chê trăng lưỡi liềm không tròn trịa bởi vì đến đêm rằm thì trăng sẽ tròn trịa và chiếu sáng khắp nơi, ai cũng sẽ hay biết.

Giỏi! Đúng! Em chị cũng vẫn còn phong độ như thuở nào. Giải đáp rõ ràng như một ông giáo. Đúng là một ông giáo thì có khác. Lúc nào cũng cặn kẽ rõ ràng. Nhưng em tánh nào vẫn giữ tật nấy! Lúc nào cũng háo thắng, nóng nảy, bộp chộp. Chị đã bảo suy nghĩ kỹ trước khi trả lời mà không chịu nghe, thành ra câu giải đáp chỉ đúng có một phần, không đúng toàn vẹn. Thay vì được mười điểm trên mười, chỉ còn có bảy, tám điểm mà thôi.

Đáp ‘trăng lưỡi liềm’ thì đúng rồi, nhưng chưa rõ, phải nói là trăng thượng tuần hay trăng hạ tuần. Hai chi tiết ‘trời tây’ và ‘sớm về mây’ cho em biết đêm nào chưa khuya mà trăng đã hiện ra ở phương Tây rồi.

Tức quá! Em biết mà em quên nói thêm chi tiết ấy. Còn chị cũng không hơn gì em đâu. Chị thì cũng chứng nào tật nấy. Chị có khi nào đơn giản, dễ hiểu đâu. Lúc nào chị cũng có những cái bầy nhọ nhỏ, mới nghe qua tưởng dễ, nghĩ kỹ lại thì khó. Ý tứ nào của chị cũng có ẩn ý và hậu ý. Chữ nghĩa nào của chị thì cũng phải đọc qua, đọc lại, đọc lái, thì mới có thể thấm hết nghĩa.

Bây giờ chị cho em gỡ thua. Em cũng bắt chước chị, đọc bài thơ sau đây để chị đoán tác giả tả con vật gì:

*Chiều chiều dạo chơi vườn hạnh,
Tối lại thơ thần má đào.
Gheo nàng tiên tỉnh giấc chiêm bao,
Phá thực nữ không an giấc điệp.*

Em cũng cho chị 15 phút suy nghĩ kỹ trước khi trả lời.

- Ôi giờ ơi là giờ! Dễ quá mà suy nghĩ kỹ cái nổi gì! Đó là con muỗi, chiều nó bay trong vườn, tối nó chích hút máu, làm cho người ta ngủ không yên. Giỡn ngộ hoài. Đó vậy mà cũng đó!

Chết chị rồi! Cũng như em, chị chỉ đoán trúng có một phần thôi. Chị cũng chưa được mười điếm, chỉ có bảy, tám điếm thôi. Chị khinh thường, không chịu suy nghĩ kỹ nên bỏ sót chi tiết này: con muỗi này chỉ ‘thơ thần má đào’, ‘gheo nàng tiên’, ‘phá thực nữ’, nó là ‘con muỗi dê xồm’, ‘con muỗi ba lăm’. Nó chỉ chú trọng đến phái đẹp chứ không đếm xỉa gì đến phái mày râu.

Lộn xộn quá! Con muỗi là con muỗi, còn bày trò ‘con muỗi dê xồm’, ‘con muỗi ba lăm’. Nhưng mà thôi, chị em mình huê.

Khuya rồi, chị đi về để em nghỉ. tối khác, chị lại chơi. Bye! Bye!

DIÊM THU

*Anh nhớ vàng Thu ,
nhớ tóc em
Thoáng màu nắng nhạt ánh qua rèm
Song thưa óng ả dòng buông xóa,
Xao xuyên hôn anh,
suối tóc em*

*Anh nhớ chiều Thu ,
nhớ mắt em
Long lanh đắm ướt lệ buồn riêng
Bên đường lá úa rơi xao xác
Vỡ vụn hôn anh,
ánh mắt em*

*Anh nhớ đường Thu,
nhớ bước em
Mưa bay lất phất ướt vai mềm
Nghe đau từng bước trên hè phố
Rũ rượi hôn anh ,
xa bước em*

*Anh nhớ ngàn Thu ,
nhớ dáng em
Rừng phong xào xạc gió qua thềm
Phát phơ tà áo ngoài sân vắng
Ngây ngất hôn anh ,
bóng dáng em*

*Anh nhớ mùa Thu ,
anh nhớ em
Tiếc thương mùa cũ mộng êm đêm
Thu nay anh khóc tình tan vỡ
Lịm chết hôn anh ,
giã biệt em.*

nguyễn đức khoa